55: Ben Kimin Mevlası İsem Ali'de Onun Mevlasıdır Hadisi

Musa Ebu Cafer

8 Ağu, 2017

https://ilimvecihat.com

SORU

Selamun aleykum hocam, innelhamdelillah. Hocam evimizde Celalettin Vatandaş isminde bir yazarın "Hz. Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'in Hayatı ve Daveti" isminde iki ciltli kitabı var. Ehlim bu kitaptan ders işliyor ve bu kitapta şüphe rivayet falan olmadığını söylüyor. Geçenlerde bir dersinden konuyu okurken kafam karıştı orda bir hadis geçiyor şöyle, orda bazı insanlar Hz. Ali'yle tartışıyor ona itiraz ediyorlar bu olayı Allah Rasûlü öğrenince Hz. Ali'yi yanına alıyor Hz. Ali'nin elini havaya kaldırıyor diyor ki "Ben kimin Mevla'sıysam Ali'de onun mevlasıdır." Ve mevlasıdır'a takıldım parantez içinde dipnotta düşülmemiş bu doğru mudur yanlış mıdır hadisin arapça yazılışıda böyle midir? Bu kitabı biliyor musunuz acaba okumamızda sakınca var mıdır? CezakeAllahuhayren biiznillah.

CEVAP

Aleykum selam ve rahmetullahi ve berakatuhu. Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a, salât ve selam efendimiz Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

Celaleddin Vatandaş'ın bu bahsettiğiniz kitabını biliyorum. Genel anlamda kitapları güzeldir ve faydalanılabilir.

"Ben kimin mevlası isem, Ali'de onun mevlasıdır." sözü hadistir. Bu hadisi birçok muhaddis rivayet etmiştir.

Mesela Tirmizi, Nesai, İbni Mace, Taberani, Ahmed, Hakim ve İbni Ebi Şeybe *(rahimehullah)*. Ama bu rivayetin sıhhati hakkında ihtilaf edilmiştir.

İmam Buhari, İbrahim Elharbi ve İbni Teymiye *(rahimehullah)* gibi imamlar hadisi zayıf görmüşlerdir. Fakat birçok muhaddis ve âlim sahih görüşüne varmışlardır. Elbani, bu hadisi sahih görmüştür. Bu hadisin sahih olma olasalığı daha kuvvetlidir. Allah-u Alem.

Eğer bu rivayet sahih ise, açıklamasını Şii'ler çarpıtmışlardır. Onlar şunu iddia ederler: Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* "Gadiri Hum" denen yerde binlerce sahabenin olduğu yerde Hz. Ali'nin elini kaldırmış ve ***"Ben kimin mevlası isem, Ali'de onun mevlasıdır."*** Diyerek kendisinden sonra hilafeti ve imameti Ali *(radiyallahu anh)*'a vermiştir. **"Mevlası"** kelimesine "Vali, imam ve amir" anlamlarını yüklemişlerdir.

Ehli Sünnet ve'l-Cemaat meseleyi şöyle değerlendirir:

BİR: Eğer Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* İmamet ve Hilafeti Ali *(radiyallahu anh)*'a vermek isteseydi Veda haccında 110.000'den fazla

olan kalabalığın yanında söyler sahabe dağıldıktan ve sayıları epey azaldıktan "Gadiri Hum" denen yere geldikten sonra söylemezdi.

İKİ: Bu sözü söylemesinin sebebi vardır. Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* Ali *(radiyallahu anh)*'yu Yemen'e sadakaları toplamaya göndermiş, dönerken yolda bazı sahabelerle ihtilaf yaşamış, bazı sahabiler ona buğzedip gelip Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e şikayet etmişlerdi. Buna binaen bu sözü söylemiştir.

ÜÇ: Mevla kelimesinin birçok anlamı vardır. Araplar; "Mevla" kelimesini sahip, efendi, azad eden, köle, arkadaş, dost, komşu, damat, amca, amcaoğlu gibi yakın akraba, yardımcı gibi manalarda kullanmışlardır. Burada Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* dost, yardımcı, arkadaş anlamında kullanmıştır. Çünkü rivayetin devamı vardır. Devamında Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurur**: *"Allah'ım, (Ali'nin) dost edindiklerini sende dost edin, düşman edindiklerini sende düşman edin."*** Bu rivayet zayıftır. Şiilerde son derece doğru kabul ettikleri bu rivayet onların İmam, Amir gibi iddialarını çürütmektedir.

DÖRT: Eğer burada "Mevla" kelimesi amir, imam anlamında kullanılsaydı şu anlama gelecek: Hem Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* sahabeye amirdir, hemde Ali *(radiyallahu anh)* amirdir. Hem Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* sahabeye imamdır. Hemde Ali *(radiyallahu anh)* amirdir. İki amir, iki imam bir arada olamaz. Eğer Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'den sonra imam ve amir olsaydı Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* hastalığında namaza Ebubekir'i *(radiyallahu anh)* değil, Ali *(radiyallahu anh)*'u geçirirdi.

Allah'a hamd ve Rasûlü Muhammed'e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.